

God is mijn toevlucht en mijn burcht,
God is mijn schild en mijn vertrouwen.

(Ps. 90)

In Zijn onbegrijpelijke liefde heeft God tot
Zich genomen

Zuster GILBERTA

(Mejuffrouw Anna Boeckxstaens)

Geboren te Putte op 24 april 1913, wijdde zij zich toe aan de Heer door haar kloostergeloften op 12 april 1934, bij de Zusters van Sint Franciscus te Oprakel. Zij overleed in de Sint Franciscuskliniek te Oprakel op 13 februari 1980, voorbereid en bemoeidigd door de HH. Sakramenten van de zieken en de stervenden en van de apostolische Zegen.

Gesproten uit een diep-christelijk en talrijk gezin, waarvan drie kinderen zich aan de Heer hebben toegewijd, vond Zuster Gilberta in haar christelijke thuis, versierd met de schoonste familieeugden, de vruchtbare bodem voor haar voorbeeldige en toegewijd kloosterleven.

Zij was heel en al toewijding. Zij wist zich innig verbonden met God aan wie zij heel haar leven onvoorwaardelijk had gewijd met een voorbeeldige nauwgezetheid en trouw voor altijd. Haar beste en sterke krachten heeft zij gewijd aan de dienst van haar medezusters en haar medemensen, vooral van ouderlingen en zieken. Alles wat haar werd toevertrouwd of opgedragen heeft zij volbracht met de volle inzet van haar persoonlijkheid. Zij kende geen uitvluchten en vluchtte ook nooit haar verantwoordelijkheid. Zij vond vreugde in haar werk, in haar trouwe plichtsvervulling.

Te vroeg, volgens menselijke berekeningen, heeft de ziekte toegeslagen en heeft zij haar grote bedrijvigheid moeten stopzetten. Het werd een strijd om het leven dat zij hartstochtelijk beminde als een gave van de Heer en om het werk en de toewijding die zij stilaan moest loslaten. Zij bleef vertrouwen op het gebed waarin zij kracht en bemoediging vond om de pijnen en de eillenden van de ziekte te aanvaarden. De dag van grote genade en inzicht was de dag waarop zij, in het bijzijn van haar zuster-religieuze en van verscheidene medezusters, het zieken-sacrament en de heilige teerspijs mocht ontvangen. Zij was heel en al aandacht bij de gebeden van de Kerk en bij de verkondiging. Het bracht haar dieper inzicht, ommekeer, aanvaarding van haar levensoffer, innerlijke vreugde. Stil en zacht heeft zij haar leven, haar ziel in Gods handen gelegd.

Dierbare broeders, zusters en familieleden, wij waren steeds innig met elkaar verbonden. Ik dank u allen om uw genegenheid en om de steun van uw gebed, u vooral, Zuster Amanda, die mij dagelijks nabij waart tijdens mijn ziekte, met uw gebed, met woorden van bemoediging maar vooral van oprechtheid. U, geliefde Zuster Leopoldine, heb ik moeten missen. Doch ik weet, wij waren innig verbonden in de Heer. Wij hebben geleerd te offeren wat ons dierbaar was. Wij brachten samen het offer van mijn leven, van uw pijnlijke afwezigheid, van uw missionarisleven. Ik dank u. Nu nog meer blijven wij samen in de Heer.

Dierbare Oversten, medezusters, verpleegsters en allen die mij in mijn leven en in mijn ziekte hebt geholpen, ik dank u en reken verder nog op uw gebed.

H. Franciscus, onze heilige patroon, b.v.o.